

Unilateral és la paraula que **sona** a Madrid i **ressona** en la perifèria per a referir-se a la **independència dels kosovars**. Normal. Comparatives casolanes a banda —que, és magnífic, **ja en tenim** a grapats—, m'interessa el concepte d'unilateralitat que han hissat enmig de la meseta per a parlar d'il·legalitat. Per al PPSOE sembla que qualsevol independència unilateral és il·legal, encara que estigues recolzada per la majoria dels estats europeus i els EUA. **Argumenten** en contra per la inexistència de determinats procediments formals, defugint la raó de més pes i validesa: la voluntat dels kosovars. Voluntàriament obliden que la dependència també era unilateral, unilateral per part de Sèrbia, o no?

No ens ha d'estranyar aquesta posició de Madrid i *alrededores*, perquè segur que alguns encara pensen que Cuba és un país il·legalment independitzat d'Espanya, que és una cosa pareguda a això que els binladins creuen de l'al-Àndalus. Creences. No poden assumir la legalitat d'una independència unilateral per voluntat popular com a precedent històric al sí del continent europeu perquè és un fet exemplar i obri pas, des de la jurisprudència internacional, a l'autodeterminació de les voluntats nacionals reprimides dins de la pell de brau. Així, doncs, d'acord amb el dret internacional, és un precedent molt útil, però molt de compte també amb fer comparatives eufòriques amb Catalunya, tal com bé escriu **Fontanals** al seu blog. Si els **romanesos** arriben a ser majoria en Castelló i s'organitzen políticament, podrien també reclamar la independència. Però com seria una cosa *unilateral*, Zapatero i Rajoy s'encarregarien de dissoldre-ho, és clar, unilateralment. PS. La **nova dependència** internacional de Kosovo.